គម្រោងបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យា ដើម្បីបង្កើនផលិតភាពជុំវិញតំបន់ទន្លេសាប

Tonle Sap Technology Demonstrations for Productivity Enhancement

(TA 7305-CAM)

សៀវភៅណែនាំបច្ចេកទេសកសិករ

ការចិញ្ចឹមត្រីចម្រុះក្នុងស្រះ

ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២

តារាងមាតិកា

១. សេចក្តីផ្តើម ១

១-១- គោលបំណង ២

១-២- អត្ថប្រយោជន៍នៃការចិញ្ចឹមត្រី ២

២. លក្ខណ:ជីវសាស្ត្រនៃប្រភេទត្រីមួយចំនួន ២

២-១- ត្រីទីឡាព្យា ២

២-២- ត្រីឆ្ពិន ៣

២-៣- ត្រីកាបសាមញ្ញ ៣

២-៤- ត្រីកន្ធរ ៣

២-៥- ត្រីកាបស ៤

២-៦- ត្រីកាបក្បាលធំ ៤

២-៧- ត្រីកាបឥណ្ឌា (ត្រីរ៉ូហ៊ូ) ៤

៣. ការជ្រើសរើសទីតាំងស្រះ និង ការសាងសង់ស្រះ ៥

៣-១- ទំហំស្រះ ៥

៣-២- ជើងទេរ ឬ ជំរាលស្រះ ៥

៣-៣- ភ្លឺស្រះ ៦

៣-៤- បាតស្រះ ៦

៣-៥- ប្រព័ន្ធបញ្ចេញបញ្ចូលទឹក ៦

៣-៦- របៀបជីកស្រះ ៧

៤. ការរៀបចំស្រះ មុនពេលដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹម ៨

៤-១- ស្រះចាស់ ៨

៤-២- ស្រះថ្មី ៩

៤-៣- អត្ថន័យនៃការប្រើកំបោរស និង បរិមាណត្រូវប្រើ គឺអាស្រ័យទៅតាម ប៉េហាស់ (PH) ដី ១០

៥. ដង់ស៊ីតេកូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹម និងរូបភាពនៃការចិញ្ចឹម ១០

៥-១- ដង់ស៊ីតេកូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹម ១០

៥-២- ប្រភេទកូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹម ១១

៥-៣- រូបភាពនៃការចិញ្ចឹម ១១

៦. ការដឹកជញ្ជូនកូន និង ការព្រលែងកូនត្រី **១១**

៦-១- ការដឹកជញ្ជូនកូនត្រី ១១

៦-២- ទំហំកូនត្រីពូជ ១២

៦-៣- របៀបព្រលែងកូនត្រី ១២

៧. ចំណី និង របៀបផ្តល់ចំណី **១២**

៧-១- ប្រភេទចំណី ១២

៧-២- របៀបដាក់ចំណីបន្ថែម ១៣

៨. ការគ្រប់គ្រងស្រះត្រី ក្រោយដាក់កូនចិញ្ចឹម **១៣**

៩. ការតាមដានកំរិតលូតលាស់ និង អត្រាគង់វង្ស គិតជាមធ្យមរបស់ត្រីចិញ្ចឹម **១៤**

៩-១- ការតាមដានកំរិតលូតលាស់ត្រី ១៤

៩-២- ការតាមដានអត្រាគង់វង្ស ១៤

១០. ការប្រមូលផល **១៥**

១១. ការរៀបចំដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹមឡើងវិញ **១៥**

១១-១- ការប្រើពូជ ដែលបានចិញ្ចឹមពីវគ្គមុនៈ ១៥

១១-២- ការប្រើកូនត្រីពូជ ជំនាន់ក្រោយៈ ១៥

១២. ការសន្និដ្ឋាន និង សំណូមពរ **១៥**

១២-១- ការសន្និដ្ឋាន ១៥

១២-២- សំណូមពរ ១៦

១៣. ការកត់ត្រាចំណូលចំណាយផលិតកម្ម និង វិភាគសេដ្ឋកិច្ច **១៧**

១៣-១- ការកត់ត្រាចំណាយចំណូលផលិតកម្ម ១៧

១៣-២- ការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានប្រមូលបាន សម្រាប់វិភាគចំណាយចំណូលផលិតកម្ម ១៩

ឧបសម្ព័ន ១: សន្លឹកគំរូកំណត់ត្រាចំណាយចំណូលផលិតកម្ម(ស្រង់ពីកំណត់ត្រាកសិករគម្រោងTSTD) ២១

ឧបសម្ព័ន ២: បញ្ជីរាយនាមអ្នកពាក់ព័ន្ធទំនាក់ទំនងសង្វាក់ទីផ្សារ ត្រី ២៣

១. សេចក្តីផ្តើម

គម្រោងបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យាដើម្បីបង្កើនផលិតភាពជុំវិញតំបន់ទន្លេសាប (TSTD) ជាគម្រោងជំនួយបច្ចេកទេស ដែលផ្តល់សហ-ហិរញ្ញប្បទានឥតសំណងសម្រាប់អនុវត្ត ដោយរដ្ឋាភិបាលប្រទេសហ្វាំងឡង់ដ៏មូលនិធិដៃគូអ៊ី-អាស៊ី និងចែករំលែកពុទ្ធិនៃសាធារណៈរដ្ឋកូរ៉េ និង ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី (ADB) ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ចូលរួមបដិភាគមិនមែនជាថវិកា (ធនធានមនុស្ស ការិយាល័យបំពេញការងារ...) សម្រាប់អនុវត្តគម្រោង ។ ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ីជាអ្នកចាត់ចែងប្រតិបត្តិការផ្ទាល់ ជំនួសមុខឲ្យម្ចាស់ជំនួយ ។ គម្រោងកំពុងធ្វើការសាកល្បងបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យាកសិកម្ម និង ផ្តល់សេវាព័ត៌មានជនបទ ដើម្បីបង្កើនប្រាក់ចំណូលរបស់គ្រួសារកសិករខ្នាតតូច ក្នុងខេត្ត កំពង់ចាម កំពង់ធំ សៀមរាប និង បន្ទាយមានជ័យ។

សៀវភៅណែនាំបច្ចេកទេសស្តីពី *ការចិញ្ចឹមត្រីចម្រុះក្នុងស្រះ* នេះ បានរៀបចងក្រងឡើង ដើម្បីផ្តល់នូវចំណេះដឹង និង ចំណេះធ្វើជាក់ស្តែង ជាសង្ខេប ស្តីពីការចិញ្ចឹមត្រីចម្រុះក្នុងស្រះ ពាក់កណ្តាលប្រពលវប្បកម្ម ដោយប្រើត្រី ៣ ប្រភេទ គឺ ត្រីឆ្ពិន ត្រីកាបសាមញ្ញ និង ទីឡាព្យា ដោយប្រើប្រាស់ចំណីបែបធម្មជាតិក្នុងស្រះ (ដោយជីករណ្តៅធ្វើជីកំប៉ុស្តិ៍ធ្វើពីលាមកសត្វពាហនៈ និង រុក្ខជាតិបៃតង... តាមរយៈការបាច ឬក៏បង្ហូរចូលទៅក្នុងស្រះត្រី) និងចំណីបន្ថែម ទៅតាមលទ្ធភាពរបស់កសិករ ដោយផ្តោតសំខាន់ទៅលើការគ្រប់គ្រងគុណភាពទឹក ។ មួយវដ្តនៃការចិញ្ចឹមត្រីចម្រុះនេះ មានរយៈពេល ៨ខែ ។

ខ្លឹមសារក្នុងសៀវភៅណែនាំបច្ចេកទេសនេះបានរៀបចំឡើងសម្រាប់កសិករដោយផ្អែកលើជំហាន និងបទពិសោធន៍បច្ចេកទេសជាក់ស្តែង ដែលអនុវត្តបានជោគជ័យក្នុងកម្មវិធីបង្ហាញបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមត្រីចម្រុះក្នុងស្រះតាមទីតាំងចំនួន ៤០ កន្លែង ក្នុងខេត្តគោលដៅរបស់គម្រោង។

ការអនុវត្តន៍កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល និង ធ្វើបង្ហាញពី បច្ចេកទេសចិញ្ចឹមត្រីចម្រុះក្នុងស្រះ នេះ អាចទទួលបានជោគជ័យ ដោយមានការគាំទ្រជាប់ជាបន្តពីបុគ្គលិកគម្រោង TSTD ពី លោក ប្រាក់ ថាវអមិដា ប្រធានសម្របសម្រួលគម្រោង និង ជាអគ្គលេខាធិការរង នៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ពីថ្នាក់ដឹកនាំក្រុមទីប្រឹក្សាគម្រោង និង ពីថ្នាក់ដឹកនាំ និងមន្ត្រីខណ្ឌរដ្ឋបាលជលផល ក្នុងខេត្តគោលដៅទាំងបួន។

រៀបចំចងក្រងដោយ:
លោក **សៀវ សៅភាគ្យ** អ្នកជំនាញផ្នែកវារីវប្បកម្ម របស់គម្រោង TSTD
ទូរស័ព្ទ: (855)-12 755 452
អ៊ីម៉េល: saopheak@gmail.com

១-១- គោលបំណង

- ដើម្បីផ្តល់ចំណេះដឹង និងចំណេះធ្វើស្តីពីបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមត្រីចម្រុះក្នុងស្រះ ដល់កសិករ
- ដើម្បីជួយកាត់បន្ថយប្រាក់ចំណាយរបស់គ្រួសារក្នុងការទិញម្ហូប
- ដើម្បីរួមចំណែកក្នុងការបង្កើនការផ្គត់ផ្គង់បរិមាណផលត្រី ដល់មនុស្ស។

១-២- អត្ថប្រយោជន៍នៃការចិញ្ចឹមត្រី

- សាច់ត្រីមានកំរិតប្រូតេអ៊ីនខ្ពស់ និង ងាយរលាយដោយប្រដាប់រំលាយអាហារ ។ ខ្លាញ់ត្រីមាន វីតាមីន A វីតាមីន D ដែលខ្លាញ់សត្វដទៃទៀត គ្មាន ។វីតាមីន A មានមុខងារការពារជំងឺខ្វាក់មាន់ រីឯ វីតាមីន D វិញ មានមុខងារការពារជំងឺក្រិស។
- ការចិញ្ចឹមត្រីតាមបច្ចេកទេស អាចបង្កើនជីវភាពគ្រួសារ។
- ការចិញ្ចឹមត្រីអាចកាត់បន្ថយការចាប់ត្រីពីធម្មជាតិ។

២. លក្ខណៈជីវសាស្ត្រនៃប្រភេទត្រីមួយចំនួន

២-១- ត្រីទីឡាព្យា

- ត្រីទីឡាព្យាជាប្រភេទត្រីក្រៅស្រុក ។ វាមានប្រភពពីប្រទេសអាព្រិចខាងត្បូង ដោយបាននាំចូលបន្តពីប្រទេសវៀតណាម ពីឆ្នាំ១៩៨៤។
- ត្រីទីឡាព្យាមានជាង៧០ប្រភេទ ប៉ុន្តែប្រភេទដែលគេចូលចិត្តចិញ្ចឹម គឺ ទីឡាព្យានីឡូទីកា ទីឡាព្យាម៉ូសំប៊ិកា និង ទីឡាព្យាក្រហម ដោយសារវាមានការលូតលាស់លឿន និង មានតំលៃសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់។
- ត្រីទីឡាព្យាជាប្រភេទត្រីភ្ញាស់ពងនៅក្នុងក្រអូមមាត់ ។ ត្រីទីឡាព្យាមេ មានទំហំតូចជាងត្រីឈ្មោល។
- ត្រីទីឡាព្យាអាចពេញវ័យពីអាយុ ៣ ទៅ ៥ ខែ និង អាចពងកូនបានពី ៦ ទៅ ១១ដងក្នុងមួយឆ្នាំ។
- ត្រីទីឡាព្យាអាចមានទំងន់ពី ៣០០ក្រាម ដល់ ១០០០ក្រាមក្នុងមួយឆ្នាំ។
- ត្រីទីឡាព្យាជាប្រភេទត្រីស៊ីចម្រុះ ដូចជា កន្ទក់ គ្រាប់ធញ្ញជាតិ កាកសំណល់ផ្ទះបាយ បន្លែ ចកបាយទា សត្វល្អិត សត្វប្លង់តុង និង ចំណីគ្រាប់ ។ ត្រីទីឡាព្យាជាប្រភេទត្រី ស៊ីពីស្រទាប់លើដល់ ស្រទាប់បាត។
- ត្រីទីឡាព្យាមេវាមានចំនួនគ្រាប់ពងតិច ប៉ុន្តែមានអត្រាផ្សំកំណើត និង អត្រាញាស់ខ្ពស់។
- ត្រីទីឡាព្យា មានលក្ខណៈបន្សាំនឹងមជ្ឈដ្ឋានខ្ពស់ ហើយ ងាយស្រួលចិញ្ចឹម។

២-២- ត្រីឆ្ពិន

- ត្រីឆ្ពិនជាប្រភេទត្រីក្នុងស្រុក។ វាចូលចិត្តរស់នៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានទឹកមានចរន្ត ដូចជា ទន្លេ ស្ទឹងអូរ ប្រឡាយ...
- ត្រីឆ្ពិនមេ ធំជាងត្រីឆ្ពិនឈ្មោល ពី២ ទៅ៣ដង។
- ចិញ្ចឹមធម្មតាដោយមិនអោយចំណីបន្ថែម ត្រីឆ្ពិនមានទំងន់ ពី១០០ ទៅ ៣០០ក្រាម ក្នុងមួយឆ្នាំ។ ប៉ុន្តែបើចិញ្ចឹមតាមបែបប្រពលវប្បកម្ម ដោយធ្វើការប្តូរទឹកញឹកញាប់ ហើយផ្តល់ចំណីបន្ថែមបានគ្រប់គ្រាន់ ជាពិសេសចំណីគ្រាប់ ត្រីឆ្ពិនអាចមានទម្ងន់ ពី ១៥០០ក្រាម ទៅ ២០០០ក្រាម។

- ត្រីឆ្ពិនមានលក្ខណៈបន្សាំខ្លួននឹងមជ្ឈដ្ឋានរស់នៅ បានខ្ពស់ និងងាយស្រួលចិញ្ចឹម។
- ត្រីឆ្ពិនឈ្មោលពេញវ័យពីអាយុ៩ខែ រីឯមេពេញវ័យពី ១២ខែឡើងទៅ។ ត្រីឆ្ពិនមេ ១គីឡូក្រាម មានពី ២០ម៉ឺន ទៅ ៥០ម៉ឺនគ្រាប់ពង។

- ត្រីឆ្ពិនជាប្រភេទត្រីស៊ីចម្រុះ ដូចជា កន្ទក់ គ្រាប់ធញ្ញជាតិ ចកបាយទា សត្វល្អិត បន្លែ កាកសំណល់ផ្ទះបាយ និងចំណីគ្រាប់។
- ត្រីឆ្ពិនបង្កាត់ពូជនៅក្នុងទឹកហូរ។ ប៉ុន្តែនៅចន្លោះ ពី ខែមេសា ដល់ ខែកញ្ញា (រដូវបន្តពូជ) ត្រីឆ្ពិនអាចពងក្នុងស្រះទឹកនឹងបាន ក្នុងករណីយើងបូមទឹកបាញ់ដាក់ពីលើស្រះក្នុងរយៈពេលយូរ ឬ ក្នុងករណីមានភ្លៀងធ្លាក់ខ្លាំង។
- ត្រីឆ្ពិនអាចបន្តពូជបានពី ១ ទៅ ២ដង ក្នុង១ឆ្នាំក្នុងករណីមានការផ្តល់ចំណីគ្រប់គ្រាន់។

២-៣- ត្រីកាបសាមញ្ញ

- ត្រីកាបសាមញ្ញ មានប្រភពពីប្រទេសចិន។
- ត្រីកាបសាមញ្ញជាប្រភេទត្រី រស់នៅស្រទាប់បាត។
- ត្រីកាបសាមញ្ញ ជាប្រភេទត្រីស៊ីចម្រុះ ជាពិសេស ប្លង់តុង នៅស្រទាប់បាត។
- ត្រីកាបសាមញ្ញពេញវ័យ ពីអាយុ ៩ខែ ដល់ ១ឆ្នាំ។
- ត្រីកាបសាមញ្ញជាប្រភេទត្រីពងតោង ឬ ពងស្អិត។
- ត្រីកាបសាមញ្ញចិញ្ចឹមបានរយៈពេល១ឆ្នាំ អាចមានទំងន់ ពី ០,៥ ទៅ ១ គីឡូក្រាម។

២-៤- ត្រីកន្ធរ

- ត្រីកន្ធរជាប្រភេទត្រីក្នុងស្រុក និងមាននៅក្នុងប្រទេសមួយចំនួនទៀត ក្នុងទ្វីបអាស៊ី។
- ត្រីកន្ធរជាប្រភេទត្រី ចូលចិត្តមជ្ឈដ្ឋានទឹកនឹង (មិនហូរ) ដូចជា បឹងបួរ ស្រះ ត្រពាំង ឬ មជ្ឈដ្ឋានទឹកដែលមានចរន្តទឹកហូរយឺតៗ ដូចជា អូរ ប្រឡាយ ជាដើម។
- ត្រីកន្ធរជាប្រភេទត្រីស៊ីចម្រុះ ដូចជា រុក្ខជាតិទឹកតូចៗ សារធាតុសរីរាង្គរលួយ សត្វល្អិត ចំណីគ្រាប់
- ត្រីកន្ធរពេញវ័យពីអាយុ ៧ ទៅ ៨ខែ ។ នៅចន្លោះខែ ឧសភា ដល់ កញ្ញា ត្រីកន្ធរធ្វើការបង្កាត់ពូជ ដោយពង

ដាក់សំបុកពពុះដែលអណ្តែតលើផ្ទៃទឹក។

- ត្រីកន្ធរចិញ្ចឹមបានរយៈពេល១ឆ្នាំ អាចមានទំងន់ពី ៨០ទៅ ១២០ក្រាម។

២-៥- ត្រីកាបស

- ត្រីកាបសមានប្រភពពីប្រទេសចិន។ វាចូលចិត្តរស់នៅទន្លេ ស្ទឹង ព្រែក...។
- ត្រីកាបសជាប្រភេទត្រីរស់នៅស្រទាប់ទឹកលើ និង ស្រទាប់កណ្តាល។
- ត្រីកាបសជាប្រភេទត្រីស៊ីចម្រុះ ជាពិសេស រុក្ខជាតិទឹកតូចៗ (ហ្វីតូប្លង់តុង)។
- ត្រីកាបសចិញ្ចឹមបានរយៈពេល១ឆ្នាំ អាចមានទំងន់ ពី ០,៥ ទៅ ១ គីឡូក្រាម។
- ត្រីកាបសអាចពេញវ័យពីអាយុ១ឆ្នាំឡើងទៅ។
- ត្រីកាបសជាប្រភេទត្រីពងបណ្តែត និង ធ្វើការបង្កាត់ពូជក្នុងទឹកមានចរន្ត។

២-៦- ត្រីកាបក្បាលធំ

- ត្រីកាបក្បាលធំមានប្រភពពីតំបន់វាលទំនាបនៃប្រទេសចិន។
- ត្រីកាបក្បាលធំជាប្រភេទត្រីរស់នៅស្រទាប់ទឹកលើកណ្តាល និងបាត។
- ត្រីកាបក្បាលធំចិញ្ចឹមបានរយៈពេល១ឆ្នាំ អាចមានទំងន់ពី១ ទៅ ១,៥ គីឡូក្រាម។
- ត្រីកាបក្បាលធំជាប្រភេទត្រីស៊ីចម្រុះជាពិសេស សត្វល្អិតប្លង់តុង (ហ្សូអូប្លង់តុង)។

២-៧- ត្រីកាបឥណ្ឌា (ត្រីរ៉ូហ៊ូ)

- ត្រីកាបឥណ្ឌាមានប្រភពពីប្រទេសឥណ្ឌា។
- ត្រីកាបឥណ្ឌា(រ៉ូហ៊ូ) រស់នៅស្រទាប់លើ និង កណ្តាល
- ត្រីកាបឥណ្ឌា(រ៉ូហ៊ូ)ជាប្រភេទត្រីស៊ីចម្រុះ។
- ត្រីកាបឥណ្ឌា(រ៉ូហ៊ូ) ចិញ្ចឹមបានរយៈពេល១ឆ្នាំ អាចមាន ទំងន់ពី ១ ទៅ ១,២ គីឡូក្រាម។
- ត្រីកាបឥណ្ឌា(រ៉ូហ៊ូ) អាចពេញវ័យ ចាប់ពីចុងឆ្នាំទី២។

៣. ការជ្រើសរើសទីតាំងស្រះ និង ការសាងសង់ស្រះ

- មានប្រភពទឹកស្អាតនៅជិត
- ដីជ្រាបទឹកតិច ឬ មិនជ្រាបទឹក
- មិនលិចទឹកនៅរដូវវស្សា
- នៅជិតលំនៅដ្ឋាន
- មានពន្លឺថ្ងៃចាំងចូល គ្រប់គ្រាន់

៣-១- ទំហំស្រះ

- ទំហំស្រះចិញ្ចឹមត្រីធំ ឬ តូចអាចធ្វើតាមលទ្ធភាពដែលមាន
- ស្រះចិញ្ចឹមត្រីសមស្របគួរមានទំហំពី ១០០ ដល់ ៥០០ម៉ែត្រការ៉េ។
- ស្រះចិញ្ចឹមត្រីគួរធ្វើរាងបួនជ្រុងទ្រវែង ដើម្បីងាយស្រួលប្រមូលផល និងចំណេញថវិកាក្នុង ការធ្វើឧបករណ៍(អួន)សំរាប់ចាប់ត្រី។

៣-២- ជើងទេរ ឬ ជំរាលស្រះ

ការធ្វើជើងទេរស្រះ ត្រូវអនុលោមនឹងប្រភេទដី ដើម្បីកុំអោយជើងទេរស្រះឆាប់បាក់ធ្វើអោយទឹកល្អក់ និងធ្វើបាតស្រះមានភក់ច្រើន។

ខាងក្រោមនេះ គឺជាផលធៀបជើងទេរស្រះ ដែលតំលៃខុសគ្នា តាមប្រភេទដី៖

H /L

H: កំពស់ ឬ ជម្រៅស្រះ គិតជាម៉ែត្រ (ម)

L : ចំណោលកែងជើងទេរស្រះ គិតជាម៉ែត្រ (ម)

ឧទាហរណ៍ប្រភេទផលធៀបជើងទេរស្រះ

- ករណីប្រភេទដីឥដ្ឋ: តំលៃផលធៀបជើងទេរស្រះគឺ ១/១

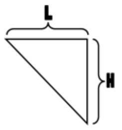

- ករណីប្រភេទដីឥដ្ឋ ល្បប់: តំលៃផលធៀបជើងទេរស្រះគឺ ២/៣

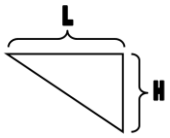

- ករណីប្រភេទដីឥដ្ឋ ល្បាយខ្សាច់: ផលធៀបជើងទេរស្រះគឺ ១/៣

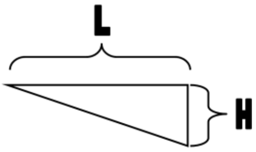

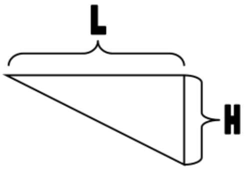

- ករណីប្រភេទដីកណ្ដោង: តំលៃផលធៀបជើងទេរស្រះគឺ ១/២

៣-៣- ភ្លឺស្រះ

- ភ្លឺស្រះ មានតួនាទី (i) ការពារមិនអោយត្រីកាចចូលពីក្រៅ (ii) ត្រីចិញ្ចឹមចេញពីស្រះ (iii) ការពារមិនអោយទឹកហូរចូល ដែលនាំអោយខូចជើងទេរស្រះ និង (iv) ម្យ៉ាងទៀតជាផ្លូវសំរាប់ដើរធ្វើការជុំវិញស្រះ។
- ភ្លឺស្រះត្រូវមានទំហំ និងកំពស់សមស្រប ហើយហាប់ណែនល្អ។
- ភ្លឺស្រះត្រូវមានចំងាយ ១ ម៉ែត្រ ពីមាត់ស្រះ។
- ទំហំភ្លឺស្រះ គួរធ្វើអាស្រ័យទៅតាម ប្រភេទស្រះ ឬ ស្ថានភាពដីខ្ពស់ ឬ ទាប។
- ភ្លឺស្រះ គួរដាំស្មៅ ដើម្បីការពារកុំអោយដីបាក់ ដែលអាចធ្វើអោយទឹកស្រះល្អក់។

៣-៤- បាតស្រះ

- បាតស្រះត្រូវធ្វើអោយមានផ្ទៃរាបស្មើ ដើម្បីងាយស្រួលប្រមូលផល។
- បាតស្រះត្រូវធ្វើអោយមានជំរាលបន្តិច ដើម្បីងាយស្រួលពង្រីងទឹក។

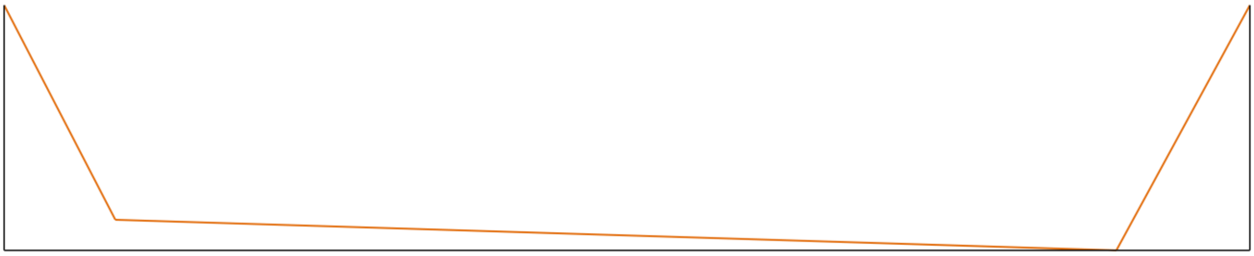

៣-៥- ប្រព័ន្ធបញ្ចេញបញ្ចូលទឹក

- ស្រះចិញ្ចឹមត្រីគួរមានប្រព័ន្ធលូបញ្ចេញ បញ្ចូលទឹក ដើម្បីងាយស្រួលផ្លាស់ប្ដូរទឹក ចំណេញពេលវេលា ថវិកា និង ធ្វើអោយជំរាលស្រះមិនងាយបាក់ខូច។
- ប្រព័ន្ធលូបញ្ចេញទឹកគួរសាងសង់ជាម៉ុង (ធ្វើពីស៊ីម៉ងត៍) ឬ ជាបំពង់ឬស្សី ឈើ ឬ ជ័រ និងត្រូវដាក់នៅត្រង់កន្លែងដែលជ្រៅជាងគេនៃបាតស្រះ។
- ប្រព័ន្ធលូបញ្ចូលទឹក គួរធ្វើជាចង្អូរ ឬ ជាបំពង់ដូចប្រព័ន្ធបញ្ចេញទឹកដែរ តែត្រូវដាក់ស្មើ ឬ ក្រោមមាត់ស្រះបន្តិច។
- ប្រព័ន្ធបញ្ចេញ បញ្ចូល ទឹកត្រូវចងស្បៃបាំងការពារ មិនអោយត្រីកាចចូល ឬ ត្រីចិញ្ចឹមចេញពីស្រះបាន

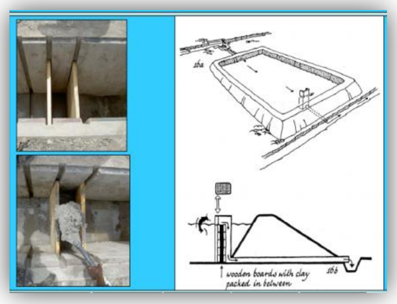

៣-៦- របៀបជីកស្រះ

- មុននឹងធ្វើការជីកស្រះ ត្រូវធ្វើការកំណត់ ទំហំ ជម្រៅ និងផលធៀបជើងទេរស្រះ ជាមុនសិន ដើម្បីអោយយើងអាចជីកស្រះ ត្រូវតាមផលធៀបជើងទេរស្រះ ដែលចង់បាន (ទៅតាមប្រភេទដី)។
- ដីស្រទាប់លើ គួរទុកសំរាប់ក្រាលលើមាត់ស្រះ និង ភ្លឺស្រះដើម្បីអោយស្មៅ និងដំណាំដែលបានដាំ លូតលាស់បានល្អ។
- ការជីកស្រះ គួរធ្វើអោយបណ្តោយស្រះស្របនឹងទិសថ្ងៃ ទិសខ្យល់ ដើម្បីបង្កើនបរិមាណអុកស៊ីសែនរលាយក្នុងទឹក។
- ស្រះចិញ្ចឹមត្រី អាចជីកដោយដៃ ឬដោយម៉ាស៊ីន។

ការជីកស្រះដោយដៃ មាន ២ របៀប គឺះ

របៀបទី១ គឺ ជីកអោយដល់ជម្រៅ ដែលចង់បានហើយ ទើបធ្វើជើងទេរជាក្រោយ។

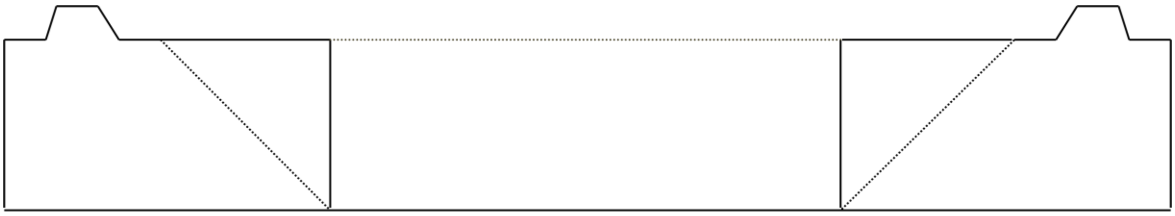

របៀបទី២ គឺ ជីកស្រះជាស្រទាប់ៗ ដោយផ្អែកលើផលធៀបជើងទេរស្រះ រហូតដល់ជម្រៅដែលចង់បាន

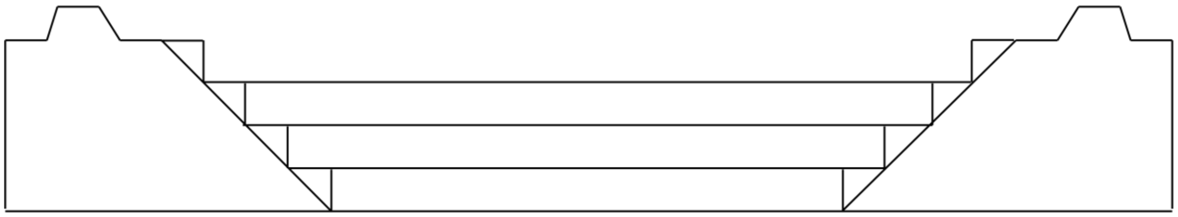

៤. ការរៀបចំស្រះ មុនពេលដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹម

ការរៀបចំស្រះ មុនពេលដាក់ត្រីចិញ្ចឹមមានសារៈសំខាន់ណាស់ ពីព្រោះវាទាក់ទងនឹងអត្រាគង់វង្ស និង ការលូតលាស់របស់ត្រី។

៤-១- *ស្រះចាស់*

- បូមទឹកពង្រីងស្រះ និង បាររភក់ចេញ បើទុកភក់យ៉ាងច្រើន ត្រឹមកំរាស់ ២០ សង់ទីម៉ែត្រ (២ តឹក)។
- បាចកំបោរសចំនួន ពី៥ ទៅ ៧ គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដីស្រះ ១០០ម៉ែត្រការ៉េ។ ទុករយៈពេល ពី២ ទៅ ៣ថ្ងៃ បន្ទាប់មកទើប បញ្ចូលទឹកជម្រៅ ១ ភាគ ៣ នៃជម្រៅស្រះ។
- ដាក់ជីលាមកគោ/ក្របីក្រៀម ចំនួនពី ៣០ ទៅ ៥០ គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដី ១០០ម៉ែត្រការ៉េ
    - ឬ ដាក់ជីលាមកជ្រូក ចំនួនពី ២០ ទៅ ៣៥ គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដីស្រះ ១០០ម៉ែត្រការ៉េ
    - ឬ ដាក់ជីលាមកមាន់ ចំនួន ១០ទៅ ១៥ គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដីស្រះ ១០០ម៉ែត្រការ៉េ
    - ឬ ដាក់ជីកំប៉ុស្ដិ៍ ចំនួន ពី ៣០ ទៅ ៥០ គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដីស្រះ ១០០ម៉ែត្រការ៉េ
    - ឬ ដាក់ជីបៃតង (ទន្រ្ទាំងខែត្រ) ចំនួនពី២០ ទៅ ៣០ គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដីស្រះ ១០០ម៉ែត្រការ៉េ

- ដាក់ជីអ៊ុយរេ (ជី ស) ចំនួន ០,៥ គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដីស្រះ ១០០ម៉ែត្រការ៉េ
    - ឬ ដាក់ជី ដេ អា ប៉េ ចំនួន ០,៣ គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដីស្រះ ១០០ម៉ែត្រការ៉េ

- បន្ទាប់មកបញ្ចូលទឹកអោយពេញស្រះ ទុករយៈពេល ពី៤ ទៅ ៥ថ្ងៃ សិន ទើបដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹម។

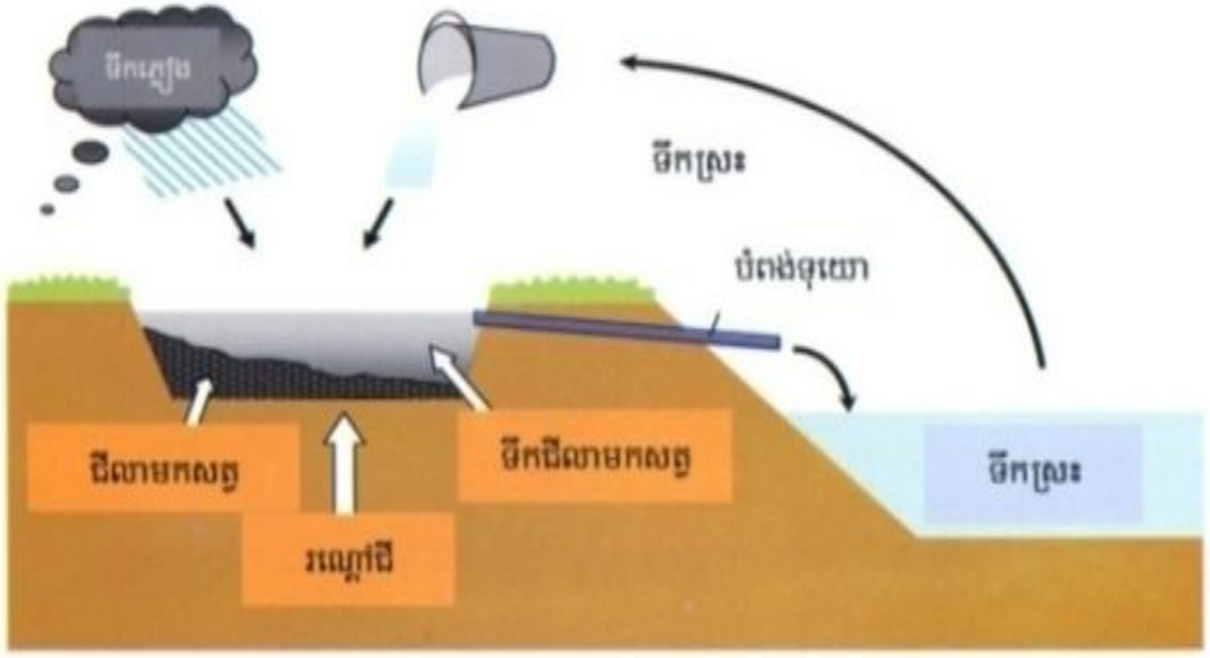

៤-២- *ស្រះថ្មី*

ចំពោះស្រះទើបជីថ្មី ត្រូវ៖

- បញ្ចូលទឹកក្នុងស្រះជម្រៅ ពី១០ ទៅ២០ សង់ទីម៉ែត្រ
- បាចកំបោរស ពី៧ ទៅ១០គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃស្រះ១០០ម៉ែត្រការ៉េ ហើយទុករយៈពេល ពី២ ទៅ ៣ថ្ងៃ បន្ទាប់មក ទើបបញ្ចូលទឹក។
- ដាក់ជីលាមកគោ/ក្របីក្រៀម ចំនួន ពី៤០ ទៅ៦០ គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដីស្រះ ១០០ ម៉ែត្រការ៉េ
    - ឬ ដាក់ជីលាមកជ្រូក ចំនួន ពី២៥ ទៅ៤០ គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដីស្រះ ១០០ម៉ែត្រការ៉េ
    - ឬ ដាក់ជីលាមកមាន់ ចំនួន ពី១៥ ទៅ ២០ គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដីស្រះ ១០០ម៉ែត្រការ៉េ
    - ឬ ដាក់ជីកំប៉ុស្តិ៍ ចំនួន ពី៤០ ទៅ ៦០ គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដីស្រះ ១០០ម៉ែត្រការ៉េ
    - ឬ ដាក់ជីបៃតង(ទន្រ្ទាំងខែត្រ) ចំនួន ពី៣០ ទៅ ៤០ គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដីស្រះ ១០០ម៉ែត្រការ៉េ

- ដាក់ជីអ៊ុយរេ (ជី ស) ចំនួន ១ គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដីស្រះ ១០០ម៉ែត្រការ៉េ
    - ឬ ដាក់ជី ដេ អា ប៉េ ចំនួន ០,៥ គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដីស្រះ ១០០ម៉ែត្រការ៉េ
- បន្ទាប់មកបញ្ចូលទឹកអោយពេញស្រះ ហើយទុករយៈពេល ពី ៤ ទៅ៥ថ្ងៃ សិន ទើបដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹម។

៤-៣- អត្ថន័យនៃការប្រើកំបោរស និង បរិមាណត្រូវប្រើ គឺអាស្រ័យទៅតាម ប៉េហាស់ (pH) ដី

- សំលាប់ត្រីកាច និងមេរោគ
- បង្កើន pH និងសារធាតុចិញ្ចឹមក្នុងទឹក
- ជួយធ្វើអោយទឹកឆាប់ថ្លា

pH[1] ដី	ប្រភេទដី	បរិមាណកំបោរត្រូវប្រើ (គីឡូ) ក្នុងផ្ទៃស្រះ១០០ ម៉ែត្រការ៉េ
៤ - ៥	អាស៊ីតខ្ពស់	២០
៥ - ៥,៥	អាស៊ីតល្មម	១០
៦,៥ - ៧,៥	ប្រហាក់ប្រហែលណឺត	៥
៧,៥ - ៨,៥	អាល់កាឡាំង	២
៨,៥ - ៩,៥	អាល់កាឡាំងខ្ពស់	ហាមប្រើ

៥. ដង់ស៊ីតេកូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹម និងរូបភាពនៃការចិញ្ចឹម

៥-១- ដង់ស៊ីតេកូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹម

៥-១-១ បែបយថាកម្ម

ដាក់ត្រី១ក្បាល ក្នុងផ្ទៃស្រះ ១ម៉ែត្រការ៉េ ។ ការចិញ្ចឹមបែបនេះ គឺ មិនចាំបាច់អោយចំណីបន្ថែមទេ។

៥-១-២ បែបពាក់កណ្តាលប្រពលវប្បកម្ម

ដាក់ត្រីចំនួន ពី៣ ទៅ ៥ក្បាល ក្នុងផ្ទៃស្រះ ១ម៉ែត្រការ៉េ ។ ការចិញ្ចឹមបែបនេះ គឺ ត្រូវអោយចំណីបន្ថែម។

៥-១-៣ បែបប្រពលវប្បកម្ម

ដាក់ត្រីច្រើនជាង៥ក្បាល ក្នុង ១ផ្ទៃស្រះម៉ែត្រការ៉េ ។ការចិញ្ចឹមបែបនេះ គឺត្រូវអោយចំណីបន្ថែម និង មានការប្រើបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមកំរិតខ្ពស់។

[1] កំរិតជាតិជូរ-ប្រៃ នៃដី

៥-២- ប្រភេទកូនត្រីដាក់ចិញ្ចឹម

ប្រភេទត្រី ដែលនិយមដាក់ចិញ្ចឹមចម្រុះ រួមមាន ត្រីឆ្ពិន ត្រីទីឡាព្យា ត្រីកាបស ត្រីកាបក្បាលធំ ត្រីប្រា ត្រីកាបសាមញ្ញ ត្រីកន្ធរ...។

៥-៣- រូបភាពនៃការចិញ្ចឹម

៥-៣-១. ការចិញ្ចឹមទោល គឺជា ការចិញ្ចឹមត្រី តែមួយប្រភេទ។
៥-៣-២. ការចិញ្ចឹមចម្រុះ គឺជា ការចិញ្ចឹមត្រីច្រើនប្រភេទ ជាមួយគ្នា ក្នុងបំណងអោយត្រីស៊ីអស់ចំណីដែលមាន។
៥-៣-៣. ការចិញ្ចឹមគួបផ្សំ គឺជា ការចិញ្ចឹមត្រី រួមផ្សំជាមួយជ្រូក មាន់ ទា ស្រូវ បន្លែ ឬ ឈើហូបផ្លែ។

ខាងក្រោម គឺជាគំរូ រូបមន្តនៃការចិញ្ចឹមត្រីចម្រុះ

គំរូទី១

លរ	ប្រភេទត្រី	សមាមាត្រប្រភេទត្រី ជា ភាគរយ
១	ត្រីឆ្ពិន	៥០
២	ត្រីទីឡាព្យា	៤០
៣	ត្រីកាបសាមញ្ញ	១០

គំរូទី២

លរ	ប្រភេទត្រី	សមាមាត្រប្រភេទត្រី ជា ភាគរយ
១	ត្រីឆ្ពិន	៤០
២	ត្រីទីឡាព្យា	៤០
៣	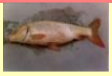 ត្រីកាបសាមញ្ញ	១០
៤	ត្រីកាបស/កាបក្បាលធំ	១០

៦. ការដឹកជញ្ជូនកូន និង ការព្រលែងកូនត្រី

៦-១- ការដឹកជញ្ជូនកូនត្រី

៦-១-១. ការដឹកជញ្ជូនកូនត្រីដោយចំហរ

ការដឹកជញ្ជូនបែបនេះ គេប្រើពិដុង ធុង ទ្រុងឡាន ...។ ការដឹកជញ្ជូនដោយចំហរ ចាំបាច់ត្រូវប្រើពពុះខ្យល់ បើសិនការដឹកជញ្ជូន មានរយៈពេលយូរ។

<u>៦-១-២. ការដឹកជញ្ជូននកូនត្រី ដោយបិទជិត</u>

ការដឹកជញ្ជូនបែបនេះ គេត្រូវប្រើថង់ប្លាស្ទិច ដោយមានការបញ្ចូលខ្យល់អុកស៊ីសែន មួយភាគបី និង ទឹកពីរភាគបី នៃថង់ច្រក។

កូនត្រីពូជដែលបំរុងដឹកជញ្ជូន ត្រូវបង្អត់ចំណីមុនមួយថ្ងៃ និង យកមកប្រស់ ដោយបាញ់ទឹកស្អាត ពី បី ទៅ ប្រាំ ម៉ោង មុននឹងធ្វើការដឹកជញ្ជូន ។ ការធ្វើបែបនេះ គឺដើម្បីកុំអោយកូនត្រី ងាប់ច្រើន។

៦-២- ទំហំកូនត្រីពូជ

ទំហំត្រីពូជដាក់ចិញ្ចឹមជាទូទៅមិនប៉ុនគ្នាទេ គឺប្រហាក់ប្រហែល ពី២ ទៅ ៣ សង់ទីម៉ែត្រ ។ តែបើអាចរកបានធំជាងនេះ គឺ កាន់តែល្អ ប៉ុន្តែតំលៃរបស់វា ក៏ថ្លៃជាងធម្មតា ផងដែរ។

៦-៣- របៀបព្រលែងកូនត្រី

- ការព្រលែងកូនត្រីគួរធ្វើពេលត្រជាក់គឺពេលព្រឹក ឬល្ងាច
- មុនព្រលែងត្រូវត្រាំថង់ក្នុងទឹកស្រះរយៈពេល ពី១៥ ទៅ ២០នាទី ដើម្បីអោយមានលំនឹងសីតុណ្ហភាពរវាងទឹកក្នុងថង់ និង ទឹកក្នុងស្រះ។
- បន្ទាប់មកស្រាយមាត់ថង់ហើយបាចទឹកស្រះចូលថង់ម្តងបន្តិចៗ ដោយពន្លិចមាត់ថង់បន្តិច ទុកពេលអោយកូនត្រីហែលចេញអស់ពីថង់ ។ ការធ្វើបែបនេះ គឺធ្វើអោយកូនត្រីអាចបន្សាំបាននឹង pH ទឹក។

៧. ចំណី និង របៀបផ្តល់ចំណី

៧-១- ប្រភេទចំណី

៧-១-១. ចំណីធម្មជាតិៈ ចំណីធម្មជាតិមាន ពីរប្រភេទ គឺៈ ហ្វីតូប្លង់តុង (រុក្ខជាតិតូចៗក្នុងទឹក) និង ហ្សូប្លង់តុង (សត្វតូចៗក្នុងទឹក)។ យើងអាចបង្កើនចំណីធម្មជាតិបាន តាមរយៈការដាក់ជីលាមកសត្វ ជីគីមី ឬ ជីកំប៉ុស្តិ៍ ក្នុងទឹកស្រះ។

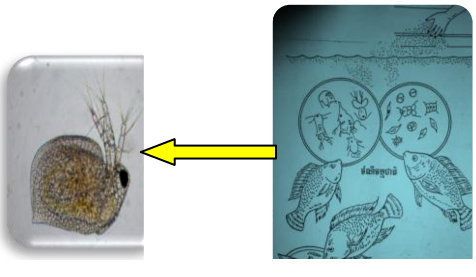

យើងអាចសំគាល់បរិមាណចំណីធម្មជាតិក្នុងទឹកស្រះបានតាមរយៈពណ៌នៃទឹកស្រះ ។ បើទឹកមានពណ៌បៃតងចាស់ បញ្ជាក់ថាទឹកស្រះ មានចំណីធម្មជាតិគ្រប់គ្រាន់។

ប៉ុន្តែបើទឹកមានពណ៌ថ្លាពេក បញ្ជាក់ថា ទឹកស្រះមិនសូវមានចំណីធម្មជាតិទេ។ ដូច្នេះរៀងរាល់ ១៥ ថ្ងៃម្តង គួរដាក់៖

- ជីលាមកគោ-ក្របី ចំនួន ពី១០ ទៅ១៥ គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដី ១០០ម៉ែត្រការ៉េ ឬ ជីបៃតង (ទន្រ្ទាំងខែត្រ) ចំនួន ពី ១០ ទៅ ១៥ គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដីស្រះ ១០០ម៉ែត្រការ៉េ។
- ជីគីមី ចំនួនពី ០,២ ទៅ០,៣ គីឡូក្រាម ក្នុងផ្ទៃដីស្រះ ១០០ម៉ែត្រការ៉េ។

៧-១-២. ចំណីបន្ថែមៈ មានដូចជា កន្ទក់ ពោត សណ្តែក ចុងអង្ករ ម្សៅត្រី ចំណីគ្រាប់ កាកសំណល់ផ្ទះបាយ បន្លែ ។ ពោត សណ្តែក ចុងអង្ករ ត្រូវចំអិនអោយឆ្អិនល្អ ហើយទុកអោយត្រជាក់ រួចទើបលាយជាមួយបន្ទក់ ដើម្បីរក្សាជាតិវីតាមីន ដែលមានក្នុងកន្ទក់។

៧-២- របៀបដាក់ចំណីបន្ថែម

- ដាក់ចំណីក្នុងកញ្ច្រែង ហើយពន្លិចក្នុងទឹកប្រហែល កន្លះម៉ែត្រ (០,៥ម)។
- ដាក់ចំណី ពី២ ទៅ ៣កន្លែង ដើម្បីអោយត្រីបានស៊ីគ្រប់ៗគ្នា។
- អោយចំណីត្រី ពី១ ទៅ ២ ដង ក្នុង ១ថ្ងៃ ក្នុងបរិមាណ ពី៣ ទៅ ៥ភាគរយ នៃទម្ងន់ដងខ្លួនសរុប របស់ត្រី។

៨. ការគ្រប់គ្រងស្រះត្រី ក្រោយដាក់កូនចិញ្ចឹម

- ពិនិត្យជើងទេរ ភ្លឺ (ទំនប់ជុំវិញ) ស្រះ ក្រែងមានការបាក់ស្រុត។
- ពិនិត្យប្រព័ន្ធបញ្ចេញ បញ្ចូលទឹក ស្បៃតំរង និង ស្បៃរបាំងការពារជុំវិញស្រះ ក្រែងលោមានការធ្លុះធ្លាយ
- កាប់សំអាតស្មៅជុំវិញស្រះ និងនៅក្នុងស្រះ ឬ អាចទុកយ៉ាងច្រើន ត្រឹម ១ ភាគ ៣ នៃផ្ទៃស្រះ។
- ឧស្សាហ៍ ផ្លាស់ប្តូរទឹករៀងរាល់មួយខែម្តង និង រក្សាកំពស់ទឹកយ៉ាងតិច ជម្រៅ ១ម៉ែត្រ។
- ពិនិត្យមើលស្រះ បើឃើញមានវត្តមានត្រីកាចក្នុងស្រះ ត្រូវរកមធ្យោបាយចាប់ ឬ កំចាត់វាចេញ។
- ពិនិត្យមើលស្រះ បើមានត្រីងាប់ ត្រូវស្រង់វាចេញ។

- នៅពេលព្រឹកព្រលឹម បើឃើញត្រីហើបក្បាលងើរលើផ្ទៃទឹក ហើយបង្អើលមិនផ្អើល មានន័យថាត្រីកំពុងថប់ដង្ហើម ដោយខ្វះអុកស៊ីសែនរលាយក្នុងទឹក ។ ក្នុងករណីនេះ ត្រូវផ្លាស់ប្តូរទឹក ឬ បន្ថែមទឹក ឬ បូមទឹកស្រះ ដោយបាញ់ទៅលើ ហើយទំលាក់ចូលស្រះវិញ។ ធ្វើបែបនេះរហូតដល់ត្រី អស់មានបញ្ហា។

៩. ការតាមដានកំរិតលូតលាស់ និងអត្រាគង់វង្ស គិតជាមធ្យមរបស់ត្រីចិញ្ចឹម

៩-១- ការតាមដានកំរិតលូតលាស់ត្រី

យើងអាចតាមដានការលូតលាស់ត្រី ដែលយើងចិញ្ចឹមគ្រប់ប្រភេទ តាមរយៈការថ្លឹងត្រីនៃប្រភេទនិមួយៗ ចាប់ពី១០ក្បាលឡើងទៅ ហើយយកទំងន់ត្រីថ្លឹងបានសរុប ចែកនឹងចំនួនក្បាលសរុប។ការតាមដានការលូតលាស់របស់ត្រី អាចធ្វើរៀងរាល់ មួយខែម្តង ដោយប្រើអួន ឬសំណាញ់ចាប់មុននឹងអោយចំណី ហើយធ្វើដោយរហ័ស ដើម្បីកុំអោយត្រីងាប់។

ខាងក្រោមនេះ គឺជារូបមន្តសំរាប់គណនារកកំរិតលូតលាស់ត្រី គិតជាមធ្យម

កំរិតលូតលាស់ ឬ ទំងន់ត្រីជាមធ្យម (ក្រាម) = ទំងន់ត្រីសរុប (ក្រាម) / ចំនួនត្រីសរុប (ក្បាល)

៩-២- ការតាមដានអត្រាគង់វង្ស

គេអាចតាមដានអត្រាគង់វង្សរបស់ត្រី តាមរបៀបពីរយ៉ាង គឺៈ

ទី១/ ចាប់ត្រីទាំងស្រុងហើយរាប់ទាំងអស់។

ទី២/ តាមរបៀបនេះគេអាចរកអត្រាគង់វង្ស ដោយគិតជាតំលៃមធ្យម តាមរយៈការចាប់ត្រីច្រើនកន្លែងក្នុងស្រះ ក្នុងពេលតែមួយ គឺចាប់ត្រង់ជ្រុងទាំងបួន និង កណ្តាលស្រះ ហើយបូកសរុបត្រី ដែលចាប់បានដោយសំណាញ់ទាំងប្រាំកន្លែង បន្ទាប់មកយកចំនួនទាំងអស់នោះ ចែកនឹងក្រឡាផ្ទៃសរុបនៃសំណាញ់បង់ទាំងប្រាំកន្លែងនោះ យើងនឹងឃើញ ចំនួនត្រីមធ្យមក្នុង១ម៉ែត្រការ៉េ។ ដូច្នេះយើងអាចរកចំនួនត្រីដែលនៅសល់ក្នុងស្រះ ដោយយកចំនួនត្រីក្នុង១ម៉ែត្រការ៉េដែលចាប់បានដោយសំណាញ់ គុណនឹង ក្រឡាផ្ទៃសរុបរបស់ស្រះ។

ខាងក្រោម គឺជារូបមន្តសំរាប់គណនាអត្រាគង់វង្សរបស់ត្រី

អត្រាគង់វង្ស (%) = ចំនួនត្រីនៅសល់សរុប (ក្បាល) × ១០០ / ចំនួនកូនត្រី ដែលបានដាក់ចិញ្ចឹម(ក្បាល)

១០. ការប្រមូលផល

- គួរផ្អាកការដាក់ជីគ្រប់ប្រភេទ១០ថ្ងៃមុន ហើយផ្អាកដាក់ចំណីបន្ថែម ១ថ្ងៃមុននឹងប្រមូលផល ដើម្បីកុំឱ្យត្រីងាប់ ដោយហាល់អាហារក្នុងពេលប្រមូលផល។
- គួរលៃពេលប្រមូលផលអោយចំពេល ដែលត្រីមានតំលៃខ្ពស់ ដែលជាទូទៅនៅខែមិថុនា កក្កដា និង សីហា។
- ការប្រមូលផលត្រីអាចធ្វើដោយការចាប់រំលោះ ឬ ចាប់ទាំងស្រុង និងត្រូវកំណត់ពេលជាមួយអ្នកទិញ អោយបានច្បាស់លាស់ ដើម្បីជៀសវាងការរង់ចាំពេលថ្លឹង ដែលអាចធ្វើអោយត្រីងាប់ លក់មិនបានថ្លៃ។
- ក្នុងកំឡុងពេលចិញ្ចឹម គួរតែដួសកូនត្រីទីឡាព្យា ដែលញាស់ក្នុងស្រះមកដាក់ផ្សាំក្នុងអាង ឬ ហាប៉ា(មុងផ្សាំ)

១១. ការរៀបចំដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹមឡើងវិញ

១១-១- ការប្រើពូជ ដែលបានចិញ្ចឹមពីវគ្គមុនៈ

ក្នុងករណីនេះយើងអាចជ្រើសរើសត្រីដែលមានទំហំតូចៗក្នុងពេលប្រមូលផលលើកទីមួយមកដាក់ចិញ្ចឹមឡើងវិញ ដោយបំប៉នអោយធំដល់ទំហំទីផ្សារដែលអាចលក់បានតំលៃខ្ពស់។

១១-២- ការប្រើកូនត្រីពូជ ជំនាន់ក្រោយ

ក្នុងករណីនេះយើងអាចរៀបចំឡើងវិញ ដូចលំនាំនៃការរៀបចំស្រះមុនដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹមក្នុងចំនុច (៤-១)។

១២. ការសន្និដ្ឋាន និង សំណូមពរ

១២-១- ការសន្និដ្ឋាន

ការចិញ្ចឹមត្រីចម្រុះក្នុងស្រះ អាចអោយអ្នកចិញ្ចឹមមានលទ្ធភាពចំណេញច្រើន ដោយសារត្រី ដែលបានដាក់ចិញ្ចឹមមានច្រើនប្រភេទ ដែលមានចរឹកស៊ីចំណីខុសគ្នា និង ជាប្រភេទត្រី ដែលស៊ីទាំងចំណីធម្មជាតិ និងចំណីបន្ថែម ។ ដូច្នេះការចិញ្ចឹមត្រីចម្រុះក្នុងស្រះ មានភាពសមស្របទៅនឹងកសិករ ដែលចង់ចិញ្ចឹមត្រី តែគាត់មិនសូវ

មានលទ្ធភាពទិញចំណីបន្ថែមអោយត្រីស៊ី ។ ការបង្កើនចំណីធម្មជាតិ តាមរយៈការដាក់ជីគ្រប់ប្រភេទ ត្រូវតែធ្វើអោយបានទៀងទាត់ ទើបមានចំណីធម្មជាតិគ្រប់គ្រាន់ អោយត្រីស៊ី ឆាប់បានធំធាត់លឿន ។ ក្នុងការចិញ្ចឹមត្រីចម្រុះ ចំពោះប្រភេទត្រីស៊ីស្រទាប់បាត ដូចជា ត្រីកាបសាមញ្ញ និង ម្រីកាល់ (គឺ ត្រីកាបឥណ្ឌា) មិនគួរដាក់លើសពី ១៥% ទេ បើមិនដូច្នោះ ត្រីស៊ីនៅស្រទាប់ទឹកបាត ស្រះទាំងនោះមិនសូវធំទេ ដោយសារនៅស្រទាប់ទឹកបាតស្រះ មិនសូវមានចំណីគ្រប់គ្រាន់។

១២-២- សំណូមពរ

ដើម្បីធ្វើការកែលំអលក្ខណៈបច្ចេកទេស និង ទង្វើរខុសឆ្គងមួយចំនួនរបស់អ្នកចិញ្ចឹមត្រី ដែលយើងបានអនុវត្តកន្លងមក យើងខ្ញុំក្នុងនាមជាអ្នករៀបចំចងក្រងសៀវភៅនេះ សូមធ្វើការកត់សំគាល់ និង សំណូមពរដល់កសិករចិញ្ចឹមត្រីទាំងអស់ ដូចខាងក្រោម៖

- គួរតែធ្វើការរៀបចំស្រះ មុនដាក់កូនត្រីចិញ្ចឹម ដោយធ្វើការបូមពង្រឹងស្រះចាប់ត្រីកាច បាចកំបោរស និងបាំងស្បៃមុងជុំវិញស្រះ អោយបានជិតត្រឹមត្រូវ ដើម្បីអោយត្រីចឹញ្ចឹមត្រីមានអត្រាគង់វង្សខ្ពស់ និងធំធាត់លឿន។
- គួរតែដាក់ដង់ស៊ីតេ (ចំនួនត្រីក្នុង ផ្ទៃស្រះ ១ម៉ែត្រការ៉េ) អោយបានសមស្រមទៅនឹងប្រភេទត្រី និងប្រព័ន្ធនៃការចិញ្ចឹម។
- ត្រូវផ្តល់ចំណីដល់ត្រីចិញ្ចឹម អោយបានគ្រប់គ្រាន់ និងទៀងទាត់។
- ត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្តូរទឹកអោយបានញឹកញាប់ ដើម្បីអោយត្រីឆាប់ធំ។
- ធ្វើការចាប់ត្រីដែលមានទំហំធំ ជាបណ្តើរៗ ដើម្បីអោយកូនត្រី (ពិសេស ត្រីទីឡាព្យា) ដែលទើបញាស់ក្នុងស្រះ ឆាប់ធំជាបន្តបន្ទាប់។
- ធ្វើការប្រមូលផលត្រីអោយចំពេលត្រី ដែលមានតំលៃខ្ពស់ ដើម្បីបង្កើនប្រាក់ចំណូល។

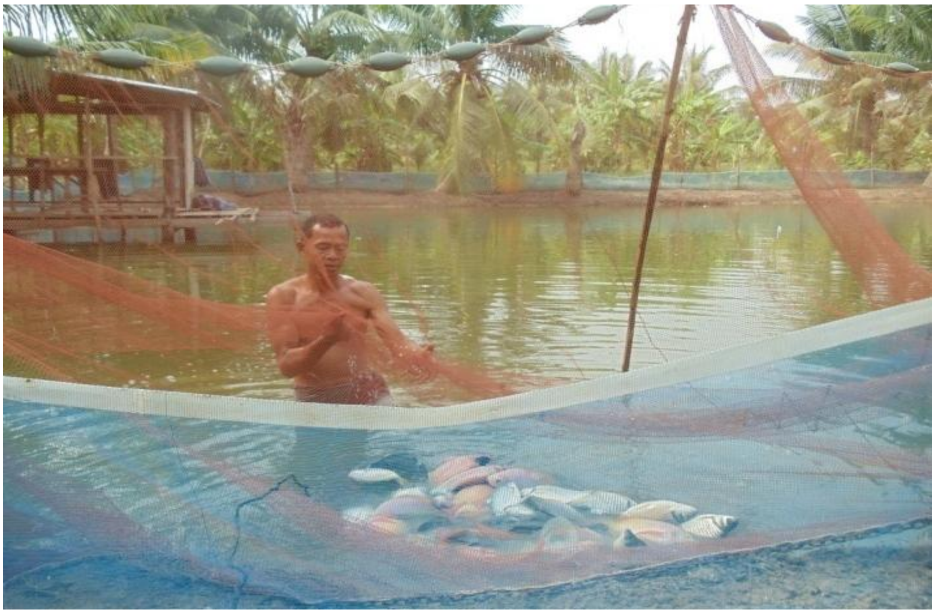

១៣. ការកត់ត្រាចំណូលចំណាយផលិតកម្ម និង វិភាគសេដ្ឋកិច្ច

១៣.១. ការកត់ត្រាចំណាយចំណូលផលិតកម្ម

ការកត់ត្រាទុកនូវតួរលេខចំណាយចំណូល មានសារៈសំខាន់ណាស់ ។ មាន ហេតុផលជាច្រើន ដែលគេចាំបាច់ត្រូវកត់ត្រាជាប្រចាំ ពីចំណាយចំណូលផលិតកម្ម ។ ហេតុផលចំបងមួយចំនួន មានដូចជា៖

- ប្រសិនបើគ្មានការកត់ត្រាពីអ្វីដែលត្រូវបានចំណាយ ហើយអ្វីដែលបានចំណូលនោះទេ យើងនឹងមិនអាចដឹងបានទេ ថាតើ មុខជំនួញ (ដូចជា *ការចិញ្ចឹមត្រី ការចិញ្ចឹមកង្កែប*...) របស់យើងខាត ឬ ចំណេញ? ចូរចងចាំថា *ការទទួលបានប្រាក់ចំណូលរាល់ថ្ងៃ មិនមានន័យថា យើងបានទទួលប្រាក់ចំណេញនោះទេ* ។

- ប្រសិនបើយើងដឹងពីមុខចំណាយ និង មុខចំណូលច្បាស់លាស់ យើងអាចរិះរកវិធីដើម្បី គ្រប់គ្រងជំនួញឲ្យបានកាន់តែល្អ កាន់តែបានចំណេញច្រើន។

- កំណត់ត្រាអាចត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់ធ្វើផែនការចំណាយនៅពេលអនាគត ព្រោះយើងអាចដឹងពីតំលៃ និងធនធានដែលត្រូវចំណាយ ។

គោលដៅចំបងនៃធ្វើជំនួញ ឬ ផលិតកម្មអ្វីមួយ គឺ ការរកបានចំណេញ និង កាន់តែចំណេញច្រើន ។ ប្រាក់ចំណេញ ជា <u>**ផលសង (ឬ ភាពខុសគ្នាជាវិជ្ជមាន)**</u> រវាង **ប្រាក់ចំណូល** (បានមកពីការលក់ផលិតផល ឬ សេវាកម្ម) និង **ប្រាក់ចំណាយទាំងអស់** ។ ចំណាយ អាចបែងចែកជា ២ ប្រភេទ គឺ ៖

(១) <u>**ចំណាយថេរ**</u> (មិនប្រែប្រួល [2]) គឺជា ចំណាយមូលធន ទៅលើរបស់ ឬ ឧបករណ៍ សំភារៈដែលប្រើមួយសារមិនខូច ឬ មិនអស់ ដូចជា ដី សំណង់ ឃ្លាំង ការសាងសង់អាងចិញ្ចឹម ការជីក ឬ រៀបចំស្រះ សំណាញ់បាំងព័ទ្ធជុំវិញស្រះ សំភារៈសាងសង់ទ្រើងត្រសក់ ម្រះ ធុងស្រោច ម៉ាស៊ីនបូមទឹក ប្រព័ន្ធស្រោចស្រពដំណក់ទឹក រោងបណ្ដុះផ្សិត ទ្រុងមាន់ គ្រឿងចក្រ...... ដែលមានតំលៃ (ត្រូវកាត់រំលោះ) ជាប្រចាំ ទោះជាមានការផលិត ឬក៏ គ្មាន ក៏ដោយ ។ ដោយសារឧបករណ៍ និង សម្ភារៈ ក្នុងមុខចំណាយថេរ ទាំងនេះ អាចប្រើបានច្រើនដង (គឺថា ប្រើម្ដង មិនអស់) ហើយ អាចប្រើនៅក្នុងផលិតកម្មសារក្រោយៗបានទៀតនោះ គេត្រូវគិតរំលោះវា ជាច្រើនសារ/ដង ។ ការកំណត់ចំនួនសាររំលោះថ្លៃឧបករណ៍ និង សម្ភារៈ ក្នុងប្រភេទចំណាយថេរនេះ អាចគិតបានច្រើនបែប ដូចជា តាម ចំនួនសារ (ដង) ផលិតកម្ម តាមអាយុកាល (រយៈពេល) អាចនៅប្រើបានរបស់វា ...... ។

[2] នៅពេលទិញ ឬ សាងសង់ហើយ (គឺថា បានចំណាយហើយ) ទោះបីប្រើ ឬ មិនប្រើក្ដី សម្រាប់ការផលិតទំនិញ(ផលិតផល) អ្វីមួយ ក៏ដោយ ក៏គុណភាព (គឺថា វាក្លាយបន្តិចម្ដងៗ ទៅជារបស់ចាស់ សឹករេចរិល......) ហើយ តំលៃរបស់វា នឹងត្រូវបាត់បង់ បន្តិចម្ដងៗ ទៅតាមនោះដែរ។

ខាងក្រោមនេះគឺជា រូបមន្តសំរាប់គណនារកប្រាក់រំលោះ មុខចំណាយថេរ/មិនប្រែប្រួល

ប្រាក់រំលោះមុខចំណាយថេរ/មិនប្រែប្រួល = ថ្លៃមុខចំណាយមិនប្រែប្រួល ចែកនឹង ចំនួនឆ្នាំ (ឬ ដង) នៃ អាយុកាលប្រើប្រាស់ (ឆ្នាំ ឬ ដង)

(២) **<u>ចំណាយប្រែប្រួល</u>** គឺជាប្រភេទចំណាយជាក់ស្តែងសម្រាប់ការផលិតមុខផលិតផល ឬ សេវាកម្មអ្វីមួយ។ ការចំណាយប្រភេទនេះ រួមមាន វត្ថុធាតុដើម ដូចជា ពូជ (គ្រាប់ពូជ កូនត្រី កូនបង្កែប) ជី ចំណីថ្នាំ កំបោរស ការរៀបចំដី ថ្លៃបូមទឹកស្រោចស្រព ពលកម្ម..... ដែលត្រូវការ ចាំបាច់សម្រាប់ផលិតរបស់ ឬ ផលិតផលអ្វីមួយ (ដូចជា ត្រី កង្កែប បន្លែ ផ្សិតចំបើង ពោត សណ្តែក មាន់ ជ្រូក.....) ។

ដើម្បីឲ្យដឹងច្បាស់ ថាតើគោលដៅជោគជ័យជំនួញ សម្រេចបានត្រឹមណានោះ គេត្រូវការនូវព័ត៌មានជាចាំបាច់ ដែលមិនអាចរកបាន ក្រៅពីការកត់ត្រាជាប្រចាំ និង បានត្រឹមត្រូវរបស់យើង នោះឡើយ ។ ការកត់ត្រាអាចផ្តោតលើការប្រមូលព័ត៌មានចាំបាច់ សម្រាប់វិភាគចំណាយ និង ចំណេញ និង តម្រង់ទិសមុខរបរ ឬ ផលិតកម្មតាមពេលវេលា ឲ្យចំឆ្លើយតបតាមតម្រូវការទីផ្សារ និង ទៅអនាគតខាងមុខ ។ ខាងក្រោមនេះ ជាទម្រង់កត់ត្រា[3] សាមញ្ញមួយ ដែលកសិករ (*អ្នកចិញ្ចឹមត្រី អ្នកចិញ្ចឹមកង្កែប*) អាចប្រើសម្រាប់កត់ត្រាចំណាយ ចំណូលរបស់ខ្លួន ។

ក. <u>តារាងចំណាយ</u>

ឈ្មោះផលិតកម្ម:...

ថ្ងៃចាប់ផ្តើមផលិតកម្ម:.......................................   ថ្ងៃបញ្ចប់ផលិតកម្ម:..........................

ល.រ	មុខចំណាយ	ឯកតា	ចំនួន	តំលៃ ១ឯកតា	ទឹកប្រាក់សរុប

ខ. <u>តារាងចំណូល</u>

[3] តាមគំរូ <u>សៀវភៅកត់ត្រាគ្រប់គ្រងកសិដ្ឋានកសិករ</u> របស់ គម្រោងបង្ហាញបច្ចេកវិទ្យាដើម្បីបង្កើនផលិតភាពជុំវិញតំបន់ទន្លេសាប។

ឈ្មោះផលិតកម្ម:……………………………………….

ថ្ងៃចាប់ផ្តើមផលិតកម្ម:………………………………… ថ្ងៃបញ្ចប់ផលិតកម្ម:……………………….

ល.រ	មុខចំណូល	ឯកតា	ចំនួន	តំលៃ ១ឯកតា	ទឹកប្រាក់សរុប

១៣.២. ការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានប្រមូលបាន សម្រាប់វិភាគចំណាយចំណូលផលិតកម្ម

ដើម្បីទទួលបានព័ត៌មាន ចាំបាច់ និង ត្រឹមត្រូវ គេត្រូវកំណត់ឲ្យបានច្បាស់ពីមុខចំណាយ និង ចំណូលទាំងអស់ ហើយកត់ត្រាបានជាប្រចាំ និង បានត្រឹមត្រូវពីព័ត៌មាន ដែលបានកំណត់ទាំងនោះ ។ ព័ត៌មានប្រមូលបានទាំងនេះ នឹងត្រូវប្រើសម្រាប់ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ច (គឺ ថ្លៃដើមផលិតផល និង ប្រាក់ចំណេញ) របស់ផលិតកម្មណាមួយ ។ ខាងក្រោមនេះ គឺជា ការកត់ត្រា និង វិភាគចំណាយ និងចំណូលពី *ការចិញ្ចឹមត្រីចម្រុះ* របស់កសិករធ្វើបង្ហាញចិញ្ចឹមត្រីចម្រុះម្នាក់ នៅភូមិ ភ្នំ ឃុំ បន្ទាយនាង ស្រុក មង្គលបូរី ខេត្ត បន្ទាយមានជ័យ ។

ការវិភាគសេដ្ឋកិច្ចលើចិញ្ចឹមត្រីចម្រុះក្នុងស្រះ

កសិករឈ្មោះ អាំ រុណ

ភូមិ ភ្នំ ឃុំ បន្ទាយនាង ស្រុក មង្គលបូរី ខេត្ត បន្ទាយមានជ័យ

បង្ហាញចិញ្ចឹមត្រីចម្រុះ:

ឆ្អិន ទីឡាព្យា កាបសាមញ្ញ

ថ្ងៃចាប់ផ្តើមៈ ថ្ងៃទី ២០ មិថុនា ២០១១

ថ្ងៃប្រមូលផលៈ ថ្ងៃទី ៣០ មីនា ២០១២

ផ្ទៃស្រះ ៦០០ ម៉ែត្រការ៉េ

ចំនួនកូនដាក់ 1500

ចំនួនត្រីចាប់លក់ (80%) 1200

បរិយាយ	ឯកត្តា	ចំនួន	តម្លៃ/ឯកត្តា	សរុប	សរុបក្នុង១វដ្ត
១-ចំណូល					
ក- ប្រាក់ចំណូលពីត្រី (ផលប៉ាន់ស្មាន)	គីឡូក្រាម	584	12.000	7.008.000	**7.008.000**
ខ- ប្រាក់ចំណូលប៉ាន់ស្មានពីកូនទីឡាព្យាជំទង់ (១០០ ក្រាម) នៅក្នុងស្រះ	ក្បាល	2.000	1.000	2.000,000	**2.000.000**
គ- ប្រាក់ចំណូលបានពីលក់កូន (ឱ្យកូនចិញ្ចឹម)	ក្បាល	7.000	100	700.000	**700.000**
ឃ- ប្រាក់ចំណូលបានពីលក់កូន (ចិញ្ចឹម តែត្រូវខូចខាត ត្រីកាចស៊ី)	ក្បាល	10.000	100	1.000.000	**1.000.000**
ចំណូលសរុប					**10.708.000**
២ក-ចំណាយ ប្រែប្រួល					
កម្លាំងពលកម្ម (រៀបចំស្រះ និង ថែទាំ)ក្នុង១វដ្តជីវិតចិញ្ចឹម)	នាក់-ថ្ងៃ	70	15.000	1.042.500	1.042.500
ពូជ (កូនត្រី)	ក្បាល	1.500	200	300.000	300.000
ជីគីមី (អ៊ុយរ៉េ Urea និង ដេអាប៉េ DAP)	គីឡូក្រាម	9	3.000	27.000	27.000
កំបោរសសម្រាប់រៀបចំស្រះ	គីឡូក្រាម	100	2.000	200.000	200.000
ចំណីបាវ (២៥ គីឡូ)	បាវ	26	65.000	1.690.000	1.690.000
ត្រកូន	បាច់(សរុបរួម)	1	100.000	100.000	100.000
បូមទឹកប្តូរ រៀងរាល់ ២អាទិត្យម្តង	សរុបរួម	1	200.000	200.000	200.000
សរុបចំណាយប្រែប្រួល (TVC)					**3.559.500**
៣ក-ប្រាក់ចំណេញ ធៀប ចំណាយប្រែប្រួល TVC					7.148.500
២ខ-ចំណាយមិនប្រែប្រួល/ថេរ					
ជួលស្រះ (៦០០ ម៉ែត្រការ៉េ ក្នុង ១វដ្តចិញ្ចឹម)	សរុបរួម/វដ្ត	1	300.000	300.000	300.000
ស្បៃមុងហ៊ុំព័ទ្ធការពារត្រីកាចចូល (ប្រើបាន ២ វដ្តចិញ្ចឹម)	សរុបរួម	1	250.000	250.000	125.000
សរុបចំណាយមិនប្រែប្រួល/ថេរ (TFC)					425.000
២គ-ចំណាយសរុប (TC = TVC+TFC)					3.984.500
៣ខ-ប្រាក់ចំណេញ ធៀបចំណាយ សរុប TC					6.723.500

<u>ឧបសម្ព័ន ១</u>: *សន្ទឹកគំរូកំណត់ត្រាចំណាយចំណូលផលិតកម្ម*

(ស្រង់ពីកំណត់ត្រាកសិកររបស់គម្រោង TSTD)

ព័ត៌មានសម្រាប់ទំនាក់ទំនងប្រតិបត្តិករទីផ្សារ

ល.រ	ឈ្មោះ	ភេទ	ទូរស័ព្ទទំនាក់ទំនង
ក- អ្នកផលិត			
ខ- អ្នកផ្គត់ផ្គង់សម្ភារៈ			
គ- អ្នកប្រមូលទិញ - លក់			
ឃ- ផ្សេងៗ			

១. បច្ចេកវិទ្យាបានរៀន

១-ឈ្មោះបច្ចេកវិទ្យា:..

គ្រូឧទ្ទេសនាមៈ ....

អាស័យដ្ឋានទាក់ទងៈ ....

កម្មវិធីសិក្សា:

ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ	សកម្មភាពសិក្សា	ផ្សេងៗ

២-ប្រភេទផលិតកម្ម...

២-ក- ចំណាយផលិតកម្ម

ថ្ងៃចាប់ផ្តើម: ....

ថ្ងៃបញ្ចប់ :...

ថ្ងៃ-ខែ	ឈ្មោះមុខទំនិញ	ឯកតា	ចំនួន	តម្លៃ/ឯកត្តា	ទឹកប្រាក់សរុប
	សរុបពលកម្ម				

២-ខ-ចំណូលផលិតកម្ម

ថ្ងៃ-ខែប្រមូលផល	ឯកតា	ចំនួន	តម្លៃ-ឯកត្តា	ទឹកប្រាក់សរុប

ឧបសម្ព័ន ២: បញ្ជីរាយនាមអ្នកពាក់ព័ន្ធទំនាក់ទំនងសង្វាក់ទីផ្សារ ត្រី

ល.រ	ឈ្មោះ	ភេទ	អាសយដ្ឋាន	លេខទូរស័ព្ទ
ក. អ្នកផ្គត់ផ្គង់សំនារ: ខេត្តសៀមរាប				
១	ជួរ	ប្រុស	ផ្សារលើ ក្រុង សៀមរាប ខេត្ត សៀមរាប	០៩២ ៨៩៧ ៨៦៤
២	ថាន	ប្រុស	ផ្សារលើ ក្រុង សៀមរាប ខេត្ត សៀមរាប	០៩៧ ៨៥ ២៥ ៩៩១
៣	ធី	ប្រុស	ផ្សារលើ ក្រុង សៀមរាប ខេត្ត សៀមរាប	០១២ ៦០ ៣៩ ៣៣
៤	ម៉ាប់	ប្រុស	ផ្សារ ដើមក្រឡាញ់ ខេត្ត សៀមរាប	០៩៧ ៨៦ ៨៤ ៨៨៣
៥	ពៅ	ប្រុស	ផ្សារក្រោម ក្រុង សៀមរាប ខេត្ត សៀមរាប	០៩៧ ២៩ ៦៣ ៧៩៨
៦	ពុំ	ប្រុស	ផ្សារសរសរស្តម្ភ ខេត្ត សៀមរាប	០១២ ២១ ៩៥ ៨៦
៧	ង៉ិ	ប្រុស	ផ្សារពួក ស្រុក ពួក ខេត្ត សៀមរាប	០១២ ៦៥ ៨៨ ៧២
៨	រ៉ូ	ប្រុស	ផ្សារពួក ស្រុក ពួក ខេត្ត សៀមរាប	០១២ ៩៤ ៣០ ៨៧
៩	ហេង	ប្រុស	មុខអង្គរតូច ក្រុង សៀមរាប ខេត្ត សៀមរាប	០៩៧ ៨៥ ៧៨ ៧៧៨
ខ. អ្នកផ្គត់ផ្គង់សំនារ: ខេត្ត កំពង់ចាម				
១	តេង សំអាត	ប្រុស	ព្រៃឈរ ព្រៃឈរ ស្រុក ព្រៃឈរ ខេត្ត កំពង់ចាម	០៩២ ២៩៥ ៥០៦
២	យ៉ែម សំអាត	ប្រុស	លេងខ្សាច់ បារ៉ាយ ស្រុក ព្រៃឈរ ខេត្ត កំពង់ចាម	០១២ ៧៩១ ៤៩៦
៣	ជា	ប្រុស	សង្កាត់សួង ក្រុងសួង ខេត្តកំពង់ចាម	០១២ ៥០៦ ០៦១
គ. អ្នកផ្គត់ផ្គង់សំនារ: ខេត្ត បន្ទាយមានជ័យ				
១	សាយ ស៊ីយ៉ុត	ប្រុស	ហ្លួង ឫស្សីក្រោក ស្រុកមង្គលបូរី បន្ទាយមានជ័យ	០១២ ២២ ៨៧ ៧១
២	ចឹក សុង	ប្រុស	ហ្លួង ឫស្សីក្រោក ស្រុកមង្គលបូរី បន្ទាយមានជ័យ	០១២ ៤០ ៥៤ ៩៧
៣	ជា ហ៊ន	ស្រី	អូរអណ្តូង បន្ទាយនាង ស្រុកមង្គលបូរីបន្ទាយមានជ័យ	០១២ ៦៧ ៧៩ ៦៨
៤	ចែ ពៅ	ស្រី	សំរោង ឫស្សីក្រោក ស្រុកមង្គលបូរី បន្ទាយមានជ័យ	០១៧ ៧៣ ៦៦ ៩១
ឃ. អ្នកផ្គត់ផ្គង់សំនារ: ខេត្ត កំពង់ធំ				
១	កៅ សុខលីម	ប្រុស	វាល សានគរ ស្រុកកំពង់ស្វាយ ខេត្ត កំពង់ធំ	០៨៩ ៦២ ៥៧ ៨១
២	ប៉េង គារ	ប្រុស	ស្ទឹងសែន កំពង់ក្របៅ ក្រុងស្ទឹងសែន ខេត្ត កំពង់ធំ	០៩២ ៧៤ ១៦ ៣៦
៣	ស៊ុយ ហួយ	ស្រី	ក្រចាប់ អាចារ្យលក្ខណ៍ ក្រុងស្ទឹងសែន ខេត្ត កំពង់ធំ	០១២ ៦១ ៨០ ៨៦
៤	កៅ ស៊ូអៀង	ប្រុស	ស្ទឹងសែន កំពង់ក្របៅ ក្រុងស្ទឹងសែន ខេត្ត កំពង់ធំ	០៩២ ៨៩ ៦៤ ០៧